

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в
Кемпбелт ауні та Айлі
Ceann Loch Chille
Chiarain*

15 лютого 2026
року

6-та

неділя за звичайним часом

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

190 Веди мене, о великий
Спаситель

Оферторі

158 Подарунки хліба та вина

Післяпричастя

326 Господи Ісусе Христе

Рецесія

716 Ісус Христос чекає

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Попільна середа: поклоніння та ранкова молитва, 9:30;

Свята меса, 10:00 з покладенням попелу

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Меса, 10:00**
ранку.

Наступних вихідних:

Субота: Вічна меса, 18:00

Перша неділя Великого посту: Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення в суботу з 17:15 до 17:45 або будь-коли на запит.

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджсэнд, Айла

Неділя, 15 лютого: Свята Меса, 16:00

Неділя, 1 березня, Свята Меса, 16:00

Відповідь на псалом

Блаженні ті, хто ходить за законом Господнім!

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Дякую тобі, Отче, Господи неба і землі,
Ти відкрив таємниці королівства маленьким дітям.*

Алілуя.

Антифон причастя

Бог так любив світ

*що він віддав свого Єдинородного Сина,
щоб усі, хто вірить у нього, не загинули,
але, можливо, матиме вічне життя.*

Приділіть п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК П'ЯТОГО ТИЖНЯ

16 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

Скористайтеся пробним періодом

Кожен стикається з труднощами в якийсь момент свого життя. Незалежно від того, наскільки щаслива людина, прожити все життя без труднощів майже неможливо. Рання Церква час від часу проходила через випробування іншого роду: ворожнечу, переслідування та загальну напругу життя в язичницькому світі, який не поділяв її переконань. Сьогодні все ще існує тертя між життям віри та дедалі більш світським, а насправді й язичницьким світом. Відповідь деяких — засуджувати цей світ, а не вступати з ним у боротьбу. Однак у цьому плані сучасні християни можуть навчитися у перших, хто бачив у випробуваннях можливість зростати в чесноті та розвивати свою віру.

Сьогоднішні читання: Якова 1:1-11; Марка 8:11-13. *"Вважайте це радістю, мої брати й сестри, коли ви стикаєтеся з різними випробуваннями."*

ВІВТОРОК: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ФІНТАНА (ФІНАН), АБАТ

17 ЛЮТОГО 2026

Піднятися до виклику

Як скаже будь-який пекар, невелика кількість закваски — дріжджів — дуже допомагає, впливаючи на значно більшу масу тіста. З цієї причини євреї епохи Ісуса вважали процес ферментації, викликаний закваскою, метафорою корумпуючого впливу, чогось, що надлишком переповнювало його ємність. Ісус попереджав Своїх учнів бути насторожені від «закваски» лідерів — релігійних чи політичних — які прагнули маніпулювати народом, здійснюючи владу поза його належними межами. Ісус мав здоровий скептицизм щодо влади, яка не базувалася на смиренні та повагах. Мудре ставлення, чому нас вчить історія.

Сьогоднішні читання: Яків 1:12-18; Марка 8:14-21. *"Охороняй від закваски фарисеїв і закваски Ірода."*

ПОПІЛЬНА СЕРЕДА; ДЕНЬ ПОСТУ ТА УТРИМАННЯ

18 ЛЮТОГО 2026 РОКУ

Знак грішника

На касі вона дивилася на тебе трохи дивно. «У тебе щось на лобі», — сказала вона, не підозрюючи про Попільну середу. Ми провели день із сумішшю гордості та сорому. Ми пишаємося тим, що є католиками, але нам трохи незручно з'являтися на публіці з таким дивним плакатом. Дехто вважає, що попіл позначає праведників, тих, хто ходить до церкви. Але насправді вона виражає нашу потребу в покаянні. Ісус закликає тих, хто потребує милосердя і співчуття Божого, щоб відчути життєво важливу силу прощення. Великий піст — це час, коли ми звикли до цієї рятівної сили.

Сьогоднішні читання: Йоїл 2:12-18; 2 Коринтян 5:20-6:2; Матвія 6:1-6, 16-18. *"Навіть зараз, каже Господь, повертайся до мене всім серцем."*

ЧЕТВЕР ПІСЛЯ ПОПІЛЬНОЇ СЕРЕДИ

19 ЛЮТОГО 2026

Втрачаю контроль

Що означає «втратити життя» заради Ісуса? У певні часи та місця це могло буквально означати мучеництво. Але для багатьох із нас ця фраза може означати щось трохи інше. Великий піст — гарний час, щоб розглянути трохи здорового самовідречення як один із шляхів до більшої усвідомленості Ісуса та Його надихаючого послання. Щось таке просте, як умовна відмова від шоколаду, може нагадувати про наш глибший духовний голод. Акти благодійності також допомагають. Коли ми виходимо за межі нашого маленького світу і спілкуємося з тими, хто потребує більшої потреби, ми, можливо, знайдемо шлях до спасіння.

Сьогоднішні читання: Второзаконня 30:15-20; Луки 9:22-25. *"Ті, хто втратить життя заради мене, врятують його."*

П'ЯТНИЦЯ ПІСЛЯ ПОПІЛЬНОЇ СЕРЕДИ

20 ЛЮТОГО 2026

Не так швидко?

Один із шести людей нинішнього покоління живе в крайній бідності. Не просто нижче межею бідності, встановленої державними організаціями: крайня бідність означає життя в небезпеці смерті через відсутність їжі. Завдяки тому, що ми живемо в країні, де їжа доступна, легко забути і важко уявити, які страждання передбачає голод. Якщо один із шести сусідів голодний, хіба інші п'ятеро не годують цю людину? Піст, навіть утримання від м'яса, нагадує нам, що наш сусід голодний — і про нашу відповідальність допомагати.

Сьогоднішні читання: 1 Ісаї 58:1-9а; Матвія 9:14-15. *«Це... це той піст, якого я бажаю: Ділишся хлібом із голодними, приховуючи пригноблених і бездомних».*

СУБОТА ПІСЛЯ ПОПІЛЬНОЇ СЕРЕДИ

21 ЛЮТОГО 2026

Будьте креативними цього Великого посту.

Вже Великий піст? Так, а це означає ще один сезон можливостей для зростання у святості. Подумайте, як ви могли б мудро провести наступні 40 днів, зосередившись на одній річці у своєму житті, яка потребує змін. Спробуйте новий погляд на традиційні практики молитви, посту та милостині. Молитва може бути задіяна по-різному: словами, тишею, спогляданням ікон — або Хресними станціями для духовно неспокоїних. Ви можете «голодувати» не лише з їжі: відмовтеся від медіа-відволікань чи пустих пліток. Милостиня можна виплачувати не лише фунтовими банкнотами: Приділяйте свій час самотнім, свою любов — літнім.

Сьогоднішні читання: Ісаї 58:9b-14; Луки 5:27-32. *"Я прийшов покликати не праведних, а грішників до покаєння."*

Читання на Шосту неділю звичайного часу

Сірах 15:15-20

Година рішення завжди перед тобою. Життя і смерть — це умови, за якими ти маєш жити.

Псалом 119:1-2, 4-5, 17-18, 33-34

Стародавній закон — це не тягар, а лампа, якою треба керувати.

1 Коринтян 2:6-10

Світська мудрість може зробити тебе багатим. Божественна мудрість справді допоможе вам досягти успіху.

Матвія 5:17-37

У Ісуса закон не стає меншим, а вищим, ширшим і глибшим, ніж раніше.

Слова на слові

*

*Я закликаю всіх християн, незалежно від місця і ситуації, у якій вони опинилися, сьогодні оновити свою особисту зустріч з Ісусом Христом — або принаймні вирішити бути готовими зустріти Його, шукати Його безперервно щодня. Немає причин вважати, що це запрошення не адресоване йому, адже «ніхто не виключений із радості, яку нам приніс Господь» (Павло VI, *Gaudete in Domino*). Господь не розчарує того, хто наважиться зробити маленький крок до Ісуса. Тоді він дізнається, що Він уже чекав на нього з*

*розкритими обіймами. Це спосіб сказати Ісусу Христу: «Господи, я дозволив себе обдурити; Я знайшов тисячу способів втекти від Твоєї любові, але ось я знову, щоб оновити свій завіт з Тобою. Ти мені потрібен. Визволи мене знову, Господи; візьми мене у свої спасивільні обійми» (Папа Франциск, *Evangelii gaudium*).*

* *

Трансформація, навіть до того, що ти відмовляєшся від себе

Глибоко пережитий досвід зустрічі з Христом змінюється. Це дозволяє нам зрозуміти цю дивовижну вимогу: «Отже, якщо ти принесеш свій дар до віттаря і там згадай, що твій брат має щось проти тебе, залиш свій дар там перед віттарем; Спочатку йди і примирся з братом; Тоді приходь і запропонуй свій дар.» Справа не в тому, що ми маємо щось проти брата, але якщо підозрюємо, що брат має проти нас, ми повинні залишити віттар і примиритися з ним. Це вимога, яка перевищує всі наші очікування і здається абсолютно нереалістичною. Адже як можна вимагати примирення між братом і сестрою, якщо лише один із них прагне примирення, якщо багато разів пропозицію миру відхиляють, якщо при спробі примирення постійно принижується і простягнута рука відмовляється?

Гірко — це така обіцянка поправки, яку дає людина, яка постійно піддається одній і тій самій слабкості, яка постійно повторює одні й ті ж помилки.

Ось дві сестри стоять перед судом. Одна піклувалася про їхнього хворого батька, який зрештою помер, і він пообіцяв їй усе своє майно — принаймні компенсацію за те, що вона витратила під час його хвороби. Інша спостерігала здалеку і майже не допомагала батькові. Чоловік раптово помер, так і не врегулювавши свій маєток. А сестра, яка спостерігала здалеку, подає на сестру до суду, бо хоче рівного поділу майна. Закон ще не є справедливою.

Ми часто запитуємо себе, чи можливо жити згідно з Євангелієм.

... Стримувати могутній хвилю океану;

Бо бачиш, я кволий, хворий,

Душа, що дрейфує з тіні Содома,

Біда прокаженого, професія каліки.

Я ношу тягар незліченних страждань,

Заплутаний безлад, де росте хаос.

Мені важко зрозуміти,

Скромний клерк у цьому великому просторі;

Та Ти закликаєш мене злетіти, перевершити все,

З вірою, яка могла змусити гори танцювати.

Але я вагався; Ось мій рідний,

Наш скромний дім, де починається любов –

Гарний диван, пошарпаний килим,

Лампа, що кидає ніжне сяйво,

Зі зірками на тканині, що щільно притиснуті,

Земне світло – О, як повільно!

І все ж, Ти просиш повернути цю сцену,

У Вифлеєм, чистий і спокійний.

Я займаю роль у цій павутині брехні,

Серед заліза і паперу — мій щоденний вигляд.

Якщо я покину цей крихкий пост,

*Хто мене прийме? Хто буде приймати?
Серафим? Херувим? Я шукаю їхньої благодаті,
Але тут я метушуся, у страху, відчуваючи слабкість,*

*Вилазячи по квітниках, що рідко піднімаються,
У своїй фірмі «Страх і шлунок» я несу.
О, схопи мої сумніви і зроби їх легкими,
Перетвори мою біду на божественне світло.*

Логіка учнів королівства

У Євангелії ми маємо справу не з звичайною логікою цього світу, а з логікою Царства Божого, яку називаємо логікою серця. Це інша логіка. Це логіка, яку приймає Ісус Христос, коли Він опускається над заблукалою людською і бажає спокутувати Отцю гріхи світу. Він взяв плоть і став людиною, а потім був розп'ятий, відкинутий, прибитий до Хреста, відштовхнутий — заради спасіння світу. Не Бог винен у людському гріху; Гріх — це результат вільного вибору людини.

Святий куре з Арса висловив це так: «Як жорстоко, що людина змушує Бога проклясти його. Чи розумієш ти це — людина змушує Бога відкинути його. Цей Бог, Який знає лише, як благословляти, Який є сама Любов.»

Спочатку він показує, що мірою Його любові є саме любов без міри; Він закликає нас до наслідування не на основі «ви повинні це зробити», а на основі «ви можете це зробити — якщо бажаєте». І тому логіка поведінки християнина завжди певно суперечить логіці цього світу. Тих, хто має мужність жити так, Христос уже назвав «Своїх учнів», а також навіть «братів і сестер».

* * *

*У Ісуса багато полюбувачів Його небесного царства,
Але мало хто міг нести Його хрест.
У Ісуса є багато тих, хто прагне втради,
Але мало хто готовий до страждань.
У Ісуса за Своїм столом багато учасників,
Але мало постів.
Багато хто слідує за Ісусом аж до розламування хліба,
Але мало що стосується виснаження чаші Його Пристрасті.
(Томас а Кемпіс, «Наслідування Христа»)*

У любові Христові,
Отець Ентоні

МАТІР БОЖА В ІКОНАХ: 17. ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ В ХРАМІ

У захопливому погляді на ранньохристиянську традицію апокрифічні писання розповідають, що батьки Пресвятої Діви Марії обрали присвятити свою доньку служінню в Храмі, коли їй було лише три роки. Цей переломний момент у Східній церкві відзначається святом Входу до Храму, яке відзначається 21 листопада за православним календарем. Хоча свято було офіційно засноване у XII столітті, його, здається, визнавали значно раніше, і ікони, що зображують цю важливу подію, з'явилися вже у IX столітті.

Художні зображення навколо цього свята справді захоплюють. Одна з культових сцен показує, як святі Йоахім і Анна з любов'ю довіряють Марію опіці священнику, а натовп глядачів спостерігає за ними, їхні обличчя відображають суміш захоплення і емоцій. В

деяких версіях архангел Гавриїл зображений як той, хто дає їжу молодій Марії, додаючи божественного втручання до оповіді.

Руська: Вхід Пресвятої Діви Марії до храму, XVIII століття, Музей образотворчих мистецтв в Архангельську

Цей багатий гобелен віри та мистецтва нагадує про глибоко вкорінені традиції Церкви та глибоке значення раннього життя Марії. Тож наступного разу, проходячи повз зображення цієї події, знайдіть хвилинку, щоб замислитися, що вона означає в серці католицької традиції.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділь у певні випадки, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 11

Найбільша перешкода

Івана 3:14-21

Нічна зустріч Нікодема: Подорож від темряви до світла.

У Нікодема була важка ніч — буквально і метафорично. Чоловік, який прийшов до Ісуса під покровом темряви, зробив це не лише для того, щоб уникнути пильних поглядів інших, а, можливо, зі страху.

Як шанований член Синедріону та фарисей, Нікодим опинився у хиткому становищі, гостро усвідомлюючи можливі наслідки, якщо його інтерес до Ісуса стане загальновідомим.

Уявіть собі внутрішню боротьбу, з якою він зіткнувся — займаючи велику впливову посаду,

У цих іконах молода Марія часто зображується такою, що довірливо тягнеться до священника — символ її невинності та віри. Свята Анна ніжно прощається з донькою, а на обличчі святого Йоахіма також видно сльози емоцій. На задньому плані храмові діви шепочуться між собою, зачаровані урочистістю події, яку прекрасно підкреслює присутність серафимів.

Що справді вирізняється в цих творах — це майстерність художника. Вони блискуче передають лінійність форми, використовуючи обмежену кольорову палітру, доміновану яскравими червоними, золотистими охрами та оливковими кольорами, що робить сцену ще більш вражаючою. Увага до деталей вражає, особливо в тому, як вони зображують архітектурні особливості храму та розкішні штори, що обрамляють священний момент.

але його тягнуло до загадкової присутності суперечливого вчителя. Уявіть його: людину знань, глибоко вкорінену в Законі, але водночас спрагну глибоких таємниць віри.

У його громаді писарі шукали надзвичайних вчителів, які могли б допомогти пролити світло на складні шляхи божественної мудрості. Тож Нікодим наважився зустрітися з Ісусом під покровом ночі, прагнучи зв'язку, який поглибив би його духовне розуміння, вільний від пильності однолітків. Замість абстрактних дискусій Ісус спрямував увагу Нікодима на фундаментальні істини, посилаючись на старозавітну історію про Мойсея і змія. Через це Він відкрив Свою божественну ідентичність — проголосивши Себе Сином Божим, посланим не засуджувати, а спасти.

Цей момент став переломним. Ісус розумів, що найбільша перешкода для прийняття — це не ворожі сили навколо нас, а наша власна людська схильність приховувати свої недоліки. Схильність жити в темряві, чіплятися за гріх замість того, щоб визнавати його, становить набагато більшу загрозу нашому духовному благополуччю.

Ми всі боролися з тим внутрішнім голосом, який спонукає нас приховувати свої слабкі сторони, керований страхом приниження та відторгнення. Це універсальний виклик, але саме прагнення до істини — саме те, що нас звільняє. Святі усвідомлювали цінність смирення, адже це приносило їм ясність і автентичне розуміння їхньої природи.

Будьмо чесними: ніхто не радіє думці про те, що його вважають недосконалим — ні в очах Бога, ні в очах інших. Носити відполіровану зовнішність набагато простіше. Однак, як показав Ісус із жінкою, спійманою на перелюбі, Господь дарує співчуття і прощення тим, хто достатньо сміливий протистояти своїм гріхам. Він звільнив її від кайданів сорому, запросивши розпочати нову подорож оновлення.

Багато хто з нас прагне успіху в різних сферах — духовних, інтелектуальних чи естетичних. Коли наші досягнення відчуються під загрозою, часто виникає тривога, яка веде нас у лабіринт обману щодо себе та інших. Можливо, ви помітили когось, хто говорить надмірно або надто прагне справити враження; Часто така поведінка приховує глибшу невпевненість — захисний механізм проти власних прихованих істин.

Це підкреслює суттєву істину: у наших спробах приховати нашу реальність ми несвідомо ізолюємо себе, розриваючи життєво важливі зв'язки як з Богом, так і з оточуючими. Історія блудного сина є зворушливим нагадуванням, що прагнення до земних насолод може відштовхнути нас від справжніх, значущих стосунків.

Страх відмови часто стримує нашу готовність бути чесними щодо своїх недоліків. Ми можемо виправдовувати зливатися з натовпом, думаючи, що це безпечніше, ніж виділятися вразливістю. Але чи справді це так? Чи справді люди віддають перевагу тим, хто створює ідеальний образ, ніж тим, хто, хоч і недосконалий, є автентичним у своєму самоусвідомленні?

Ісус розвіює ці хибні уявлення. Ховаючись від правди про свої недоліки, ми ризикуємо вічним розлуком із самими стосунками, які живлять нашу душу. Притчі про бенкети та таланти нагадують нам, що справді важливий не наш зовнішній вигляд, а щирість, з якою ми взаємодіємо зі своїми реальностями.

Під час наших індивідуальних подорожей слід пам'ятати, що скромність і відкритість прокладають шлях до радості, тоді як гордість і заперечення ведуть нас у темряву. Зрештою, прийняття чесності щодо себе відкриває двері до справжнього милосердя — трансформаційної благодаті, яка змінює наше сприйняття сорому, дозволяючи приймати людську природу з легкістю.

Тож я закликаю вас: насміліться вийти з тіні, зіткнутися з правдою про себе, і, можливо, світло буде набагато менш лякаючим, ніж здається спочатку. Прийміть свій шлях до автентичності, адже саме в сонячному світлі істини ми відкриваємо глибоку свободу та

справжній зв'язок.

Отець Ентоні

Навколо світу

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК КАРИТАС

Драма дітей у Газі

Сьогодні Сектор Газа — це болісна сцена, яка виходить за межі просто гуманітарної кризи; Це потужний наратив трагедії, що розгортається для молодих, невинних життів, що опинилися в бурі. Вражаюча кількість сиріт тут перевищує те, що більшість із нас може уявити. За даними Caritas, близько 58 000 дітей зараз стикаються з цією реальністю без турботи та любові своїх родин. Боляче усвідомлювати, що багато малюків, які пережили жахи вибухів, прокидаються в лікарнях і дізнаються, що втратили всю свою родину. Коли вони одужують, часто стикаються з моторошною порожнечею — без дому.

Ніна Моціор, психотерапевт і експерт Caritas, розповідає, що вони підтримують чотири важливі медичні заклади на Стріпі. Ці місця часто є єдиним безпечним притулком для наймолодших, які трагічно втратили батьків або розлучилися з родиною. За оцінками, щонайменше 40 000 дітей зараз залишаються без обох батьків, а ще 17 000 відчують віддаленість від своїх сімей через хаос війни та переміщення.

Життя в Газі суворе, з складними погодними умовами та тимчасовими укриттями, що руйнуються навколо. Ці наметові будинки, замість того щоб стати притулком, перетворилися на розсадники хвороб, що робить виживання складним випробуванням — особливо для тих недоїдених дітей із ослабленою імунною системою. Боротьба стає ще більш складною через дедалі обмежену доступність гуманітарної допомоги.

Серед усього цього хаос, що панує в Газі, залишає порожнечу. Немає діючої адміністрації, немає документів, які б відстежували кількість загиблих людей, а сім'ї розірвані. Травма втрати батьків і опікунів проявляється у мовчанні та відстороненості, особливо для наймолодшого. Ситуація критична; Caritas підкреслює, що становище дітей у Газі є однією з найсерйозніших гуманітарних криз нашого часу, і з кожним днем кількість жертв і сиріт продовжує зростати.

Але серед цієї всепоглинаючої темряви з'являється іскра надії. Є організації, такі як Caritas, які невтомно працюють, щоб надати цим дітям підтримку та підтримку. Вони нагадують нам, що кожна дитина заслуговує на безпечне, турботливе середовище — таке, де вона може мріяти, зцілюватися і процвітати. Разом ми можемо посилити їхні голоси і забезпечити майбутнє обіцянки для цих молодих душ. Не забуваймо про них.

КУБА

Зростаюча криза

Ситуація на Кубі стає дедалі критичнішою, і важко не помітити виклики, що стоять перед островом зараз. Раптова втрата життєво важливої нафти та сировини — ключових інгредієнтів для всього — від виробництва ліків до необхідних товарів — стала важким ударом, особливо після падіння уряду Ніколаса Мадуро у Венесуелі. Це похмуре оновлення походить зі звіту кубинської опозиції, який висвітлює труднощі, які переживають багато кубинських сімей.

Аптеки втрачають кількість життєво необхідних ліків, а медичні служби відчують тиск, що призводить до значного зростання соціальних протестів. Боляче бачити, що багато з цих демонстрацій тривають роками, викликані такими проблемами, як постійні відключення електроенергії та кричущий дефіцит базових потреб у магазинах. Причина цих відключень електроенергії? Старі генератори, які давно не ремонтували, лише тому, що просто немає доступу до запчастин для електростанцій.

Куба майже повністю покладається на імпорт палива для виробництва електроенергії. Через нещодавній дефіцит нафти стало надто поширеним залишатися без електроенергії до 20 годин на добу. Щоб ускладнити ситуацію, нещодавня реакція американської влади — загроза митами для країн, які постачають паливо Кубі — лише погіршила складну ситуацію.

У такі моменти легко відчувати себе пригніченим, але важливо пам'ятати про стійкість кубинського народу. Це не просто криза; Це заклик до єдності, інновацій та підтримки з боку світової спільноти. Зараз, як ніколи раніше, ми повинні виступати за надію та позитивні зміни, солідарно з тими, хто переживає ці труднощі. Разом ми можемо сприяти світлішому майбутньому для Куби та її неймовірного народу.

ГРОШІ НА ВІЙНУ

Приховування витрат

За даними Німецької федеральної розвідувальної служби (BND), справжній масштаб російських військових витрат значно більший, ніж офіційно повідомляється. Вони з'ясували, що минулого року Росія фактично вклала у свою армію на 66% більше, ніж свідчать цифри. Виявилось, що частина цих витрат була хитро прихована в різних бюджетних категоріях!

Звіт BND виявляє приголомшливу тенденцію: з початку війни в Україні оборонний бюджет Росії стрімко зростає. І справа не лише в поточному конфлікті; значна частина цих військових коштів також спрямована на посилення їхньої військової присутності на східному фланзі НАТО. У світі, де прозорість є критичною, це відкриття нагадує нам дивитися глибше за поверхню. Вона закликає нас залишатися пильними і пильними, адже ставки ніколи не були вищими. Давайте залишатися поінформованими та залученими, розмірковуючи над наслідками цього для миру та безпеки в наш час.

УКРАЇНА

Допомога мобілізувалася, щоб допомогти

5 мільйонів 740 тисяч злотих (1,5 мільйона фунтів) – це результат зборів у церквах Краківської архієпархії та пожертв добрих людей на рахунок **Caritas Ukraine** після звернення кардинала Гжегожа Рися 24 січня про допомогу мешканцям Києва. Збір зборів по всій Польщі для України відбудеться в єпархіях у неділю, 15 лютого. Голова Польської єпископської конференції, архієпископ Тадеуш Войда, звернувся до єпархіальних єпископів з проханням організувати її.

Краківська архієпархія, яка першою мобілізувала допомогу, повідомила, що за зібрані кошти «вдалося придбати та доставити тим, хто потребує, 31 потужний генератор, 172 генератори середньої потужності, 900 обігрівачів, 200 зарядних станцій і кілька тонн їжі, а також промислові товари, необхідні для оснащення так званих Пунктів стійкості, які створюються в греко-католицьких і римо-католицьких парафіях Києва.» «У найближчі дні плануються подальші транспортування з генераторами та продуктами, які замовляють жителі Києва», — йдеться у заяві. Росіяни інтенсивно атакують енергетичну інфраструктуру, що призводить до нестачі електроенергії, води та постачання тепла.

Наприкінці січня оцінювалося, що до 600 000 жителів Києва живуть у холодних умовах. Ця кількість, ймовірно, була б набагато більшою, якби всі залишилися в місті. Деякі люди прислухалися до закликів влади і поїхали до родичів за межі Києва. "Ті, хто залишився, по суті ті, кому не було де сховатися. – Будь ласка, допоможи нам пережити цю зиму. Світ забуває про нас, гуманітарна допомога слабшає, а Росія атакує ще жорсткіше. Нам потрібна велика солідарність, бо саме вона зігріває нас у ці великі морози», — сказав єпископ Ян Собіло з Запоріжжя ватиканським ЗМІ.

Тим часом **Sunflower Scotland**, зареєстрована шотландська благодійна організація, також відповіла прямою допомогою найбільш уразливим у Україні. З березня 2022 року вона доставляє медичні припаси, машини швидкої допомоги та евакуаційні автомобілі до лікарень і медиків на передовій у Харкові, Сумі, Херсоні та інших спірних регіонах. Він підтримує два реабілітаційні центри для поранених у війні, включаючи багатьох, хто втратив кінцівки, а також доглядає за понад 200 сирітами та майже п'ятдесятьма дітьми з синдромом Дауна. (sunflowerscotland.co.uk)

Sunflower Scotland: одяг і необхідні речі для поранених солдатів у Харкові

Sunflower Scotland забезпечує своєчасну, доцільну та безпечну допомогу: її волонтери самі надають допомогу, уникаючи посередників, використовуючи захисне спорядження та доставляючи матеріали туди, куди вони потрібні найбільше. Вони закуповують їжу та гігієнічні матеріали локально в Україні — економлячи донорські кошти та підтримуючи економіку України. Спільні зусилля Церкви в Польщі та таких організацій, як *Sunflower Scotland*, є свідченням християнської солідарності у часи кризи. Обидві працюють над тим, щоб ті, хто страждає від холоду, голоду, травм і втрат, отримували не лише матеріальну допомогу, а й впевненість, що їх не забули.

Ми читаємо Папу Лева

Особиста участь у стражданнях іншої людини виходить за межі задоволення потреб, тож наша особистість стає частиною дару.

Соборна конституція *Dei Verbum* (...) вказує на Святе Письмо — читається в межах живої Традиції Церкви — як привілейоване місце зустрічі, де Бог постійно говорить з чоловіками і жінками будь-якого віку, щоб, слухаючи Його, вони могли пізнати і любити Його. Однак біблійні тексти не були написані небесною чи надлюдською мовою. Адже, як навчає нас і повсякденна реальність, двоє людей, які говорять різними мовами, не розуміють один одного, не можуть вступити в діалог, не можуть побудувати стосунки. В деяких випадках дозволити іншому зрозуміти нас — це перший акт любові. Тому Бог вирішив говорити людськими мовами, і таким чином різні автори, натхненні Святим Духом, склали тексти

Святого Письма. Як згадує соборний документ: «Бо слова Божі, виражені людськими мовами, були створені, як людська мова, так само як Слово вічного Отця, прийнявши слабку людську плоть, стало схоже на людей» (DV 13). Отже, Святе Писання, не лише за змістом, а й у мові, відкриває милосердну зверхність Бога до людей і Його бажання наблизитися до них.

Загальна аудієнція, 4 лютого 2026 року.

Після проголошення блаженств Ісус звертається до тих, хто живе за ними, і каже, що завдяки їм земля вже не така, як була, і світ більше не занурений у темряву. "Ти — сіль землі. (...) Ти — світло світу» (Мт 5:13–14). Адже справжня радість надає життю смаку і відкриває те, чого раніше не було. Ця радість походить із певного способу життя. (...) Це життя, що сяє в Ісусі, новий смак Його вчинків і слів. (...) дозволимо собі жититися і просвітлитися через спілкування з Ісусом. Тоді, без жодної показності, ми будемо як місто, розташоване на пагорбі, не лише видиме, а й привабливе й гостинне: Місто Боже, в якому всі, глибоко всередині, прагнуть жити і знайти спокій.

Angelus, 8 лютого 2026 року.

Ми занурені в культуру швидкості, безпосередності, поспіху, а також відторгнення і байдужості, що заважає нам наблизитися і зупинитися на шляху, щоб помітити потреби та страждання, що нас оточують. (...) Ісус не навчає, хто є ближнім, а як стати сусідом, тобто як зблизитися. (...) Насправді ніхто не є сусідом для іншого, поки він не наближається до нього за власною волею. Отже, той, хто проявив милосердя, став ближнім. Любов не пасивна; він виходить назустріч іншому; Бути сусідом не залежить від фізичної чи соціальної близькості, а від рішення любити. Тому християнин стає ближнім для того, хто страждає, наслідуючи приклад Христа, істинного божественного самаритянина, який наблизився до пораненого людства. Це не просто жести філантропії, а знаки, коли ми можемо усвідомити, що особиста участь у стражданнях іншої людини означає дар себе; Це виходить за межі задоволення потреб, щоб наша особистість стала частиною дару.

Послання до 34-го Всесвітнього дня хворих, 11 лютого 2026 року.

На мою думку

Атеїстка та єврейська жінка захищає хрест

У яскравій демонстрації громадянської активності польські школярі нещодавно протестували після того, як вчитель зняв християнський хрест із класу і викинув його у смітник. Цей інцидент, що стався в Кельно, спонукав учнів зібратися біля школи на знак солідарності зі своєю вірою та традиціями. Поки це розгортається, Міністерство юстиції Польщі також розглядає можливість змін у законах про богохульство, що викликає занепокоєння серед деяких, що християни можуть втратити життєво важливі захисти за законом.

Драма почалася 15 грудня, коли вчитель англійської наполог зняти хрест зі стіни класу. У відповідь на обурення студентів вона, за повідомленнями, викинула розп'яття у смітник, що викликало гнів громади та розпочало ширшу дискусію про релігійні символи у громадських місцях. (Джерело: [BrusselsSignal.eu](https://brusselsignal.eu), 9 січня 2026)

Відлуння цієї ситуації повертають нас до інциденту 1988 року в Італії, коли подібний скандал спалахнув, коли вчитель у Кунео зняв хрест зі стіни класу. Цей крок призвів до

втручання місцевої влади, яка наполягла на його відновленні, що спричинило жваву дискусію про секуляризм і присутність релігійних символів у освітньому середовищі. Наталія Гінзбург, шанована італійська письменниця та журналістка, висловила у цій дискусії, виступаючи за визнання хреста як значущого символу, що виходить за межі релігійних кордонів. У своїй змушувачій статті під назвою *Non togliete questa croce: e il segno del dolore umano* (Не знімайте цей хрест — це знак людських страждань) Гінзбург стверджувала, що хрест — це набагато більше, ніж просто християнський символ; це глибока частина людської історії та культури, яка символізує колективний біль і заклик до солідарності.

Вона стверджувала, що якщо хоча б одна дитина в класі бажає, щоб хрест залишився, цей голос має бути почутий. Гінзбург зазначив, що сам хрест не розрізняє; натомість це нагадування про революційне послання: рівність і братерство всіх людей. Розп'яття втілює суть співчуття, страждання та спільного людського досвіду, що об'єднує нас, незалежно від наших переконань.

Її переконливі аргументи кидають виклик сучасним суспільним нормам, особливо в таких країнах, як Велика Британія, де хрест може сприйматися деякими як розділяючий символ. Замість того, щоб уникати цього, можливо, варто запитати себе: чи справді це ображає? Роздуми Гінзбурга нагадують нам, що, долаючи складнощі сучасного різноманіття, не слід забувати про фундаментальні цінності емпатії та солідарності, які резонують між віруваннями.

Варто замислитися, чи не пропустили ми в нашому прагненні до інклюзивності універсальні послання любові та розуміння, які надихають такі символи, як хрест. Адже в центрі цієї дискусії — можливість для діалогу, роздумів і, зрештою, глибшої вдячності до нашої спільної людяності.

Тоні Вуд

МОЛИТВА

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молимося монсеньйора Томаса Вінна (2020) та всіх, чії річниці припадають на цей час.

НОВИНИ ТА ПОДІЇ

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

Візит єпископа: Єпископ Браян здійснить свій парафіяльний візит до Кемпбелтауна 7/8 березня.

Попільна среда: 18 лютого. Якщо можете, будь ласка, поверніть минулорічні пальми до того часу, щоб зробити цьогорічний прах.

Листівка з нагодою 90-річчя Люсі Каннінгем висить на ґанку до 90-річчя (15/02) для всіх, хто бажає додати своє ім'я.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkierancampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160